

Ev hayvanı ya da köpek ve kedi beslemek bizde eskiden ender görülürdü. Son on yılda diyelim sayı oldukça çoğalmış. Ev hayvanlarının sayısının çoğalması bunlarla ilgili sanayinin gelişmesi anlamına da gelir. Kedi ve köpek maması üreten işletmelerin yanı sıra veterinerlerin sayısı artar (müşterileri de artar), ev hayvanlarıyla ilgili başka hizmetler de sunulur. Mesela Almanya'da birkaç kere köpek kuaförü görmüştüm, Türkiye'de var mı bilmiyorum. Yoksa bile gelecekte olacaktır.

Bu arada hayvan barınakları da açılmış durumdadır.

Türkiye bu konuda geçiş dönemi yaşıyor denilebilir çünkü evlerde beslenen hayvanların çok olduğu İngiltere, Fransa ve Almanya gibi ülkelerde sokakta başıboş hayvan göremezsiniz. Her hayvanın mutlaka sahibi vardır ya da barınaktadır.

Başka ülkeleri bilmiyorum ama Almanya'da köpekler için devlet küçük bir vergi de alır.

Bizde ev hayvanı beslemenin neden yaygınlaştığını bilmiyorum. Bir nedeni çocuğun hayvanla büyümesinin ona yararlı olacağı düşüncesi olabilir, başka nedenler de olabilir.

Beslediği hayvanlara karşı sorumlu davrananlar bulunduğu gibi, hayvandan sıkılıp sokağa atanlar da az değil... Özellikle tatil dönüşlerinde terk edilen evcil hayvanlar az değil... Ev hayvanının sokakta yaşaması mümkün olmadığına göre, bu aynı zamanda onların ölüme terk edilmesi anlamına geliyor.

Buradan hemen çıkan sonuç, ev hayvanı beslemenin insanı daha fazla sorumluluk sahibi yapmadığıdır. Besleyemeyecek isen ya hiç başlamazsın ya da en azından barınağa bırakırsın.

Fransızlar –görebildiğim kadarıyla- daha çok köpek besler, Almanlarda da vardır ama daha azdır. İngilizler ise, bildiğim kadarıyla kediye daha çok meraklılar.

İkinci Dünya Savaşı ile ilgili bir yazıda okumuştum. Almanlar V1 ve V2 roketleriyle Londra'yı bombalıyorlar. Amaç sivil halka korku salmak... Çok sayıda yaşlı İngiliz kadını kedi barınaklarına gidip kedisini bırakıyor. "Bizim ne olacağımız belli değil, kedinin başına bir şey gelmesin..."

"Hayvan dostu" gibi bir belirlemeyi yanlış buluyorum, çünkü bu belirlemeyi yapanlar çok sayıda hayvanın öldürüldüğünü ve bazılarının da öldürülmesi gerektiğini herhalde düşünmüyorlar. Yediğiniz et beslenip büyütülen ve etinin tüketimi için öldürülen bir hayvana aittir. Dahası sinekler, tarımdaki zararlı böcekler, tahtakuruları vd. hepsi hayvandır. Çekirgeyi hayvan sevgisi gerekçesiyle imha etmemek herhalde düşünülemez.

Bu nedenle "hayvan sevgisi" denildiğinde bunun belirli hayvanlara yönelik olduğunu unutmamak gerekir.

Böyle bir sevgiye sahip olduğumu söyleyemeyeceğim. Köpekleri sevdiğimi söyleyemem, bu hayvan bana sürekli itici gelmiştir. Mutlaka tercih etmem gerekirse kediye seçerim ama ev hayvanlarına karşı (kuşlar dahil) genelde ilgisiz olduğumu söyleyebilirim.

Çocukluğumdan beri sevdiğim tek hayvan vardır, fil. O kadar ki ders çalıştığım masanın üzerinde yaklaşık on tane değişik ebatlarda fil bibloları dururdu. Zeki ve iri gövdesine karşın hızlı hareket edebilen bir hayvandır. Özelliklerini öğrendim. Mesela geniş kulaklarının iki yana açılması birazdan saldıracağını gösteriyormuş.

Fil insanlar tarafından sürekli kullanılan bir hayvandır. İlkçağ ordularında tank yerine kullanılıyordu, güçlü bir savaş aracıydı. Tarihte fillerle yapılan en önemli savaşlar Hannibal'ın Alpleri aşarak Roma İtalya'sına yürüdüğü zaman olsa gerektir.

Filler eğitilerek ağır yük taşımakta da kullanılabilir. Hindistan'da bir dönem idam aracıymış. İdam mahkumu kafası bir taşa gelecek şekilde yatırılıyor, eğitilmiş fil ayağıyla gelip taşa basıyor.

Fil beslemeyi isterdim ama tabii mümkün değil...

Ev hayvanı olmamasının yanı sıra yiyeceğine para dayanmaz.

Sevdiğimi söyleyemem ama özellikleri fena halde ilgimi çeken bir hayvan ise timsahtır. Bence dünyanın en tehlikeli hayvanıdır. Hem karada hem de suda yaşayabilir. Dişlerinin yanı sıra kuyruğu da önemli bir silahtır. Tuzlu su timsahı da varmış, yeni öğrendim.

Filler gibi timsahlar da kinci hayvanlar, unutmuyorlar. Nerede okumuştum hatırlamıyorum. Avcının birisi timsah öldürmüştü. Timsahın eşi saldırınca kaçmak zorunda kalmış ve ağaca tırmanıp beklemeye başlamış. İyi akıl etmiş çünkü timsah karada araziye kolayca uyabilen ve aniden saldıran bir hayvandır. Timsah yardım gelip de avcı kurtuluncaya kadar günlerce ağacın altında beklemiş.

Yazıyı daha önce yazdığım ve bu sitede yer alan "İdlib'de bir kedici" yazısından bir bölümle bitireyim.

Frankfurter Rundschau gazetesinin arka sayfasında yıkılmış bir binanın enkazından kurtulmuş kediyi seven adamın fotoğrafı vardı ve altındaki yazı ise insanı hayrete düşürüyordu. Kısaca Alaa olarak bilinen adam sabahın erken saatlerinde gece bombalanan binaların enkazına gidiyor ve kendisi gibi birkaç kişiyle birlikte canlı arıyor. Diğerleri enkazdan çıkarılabilecek insan ararken Alaa kedi arıyor. Enkazdan kurtulan kedileri alıp güvenli bir yere, daha kuzeye götürüyor.

Çocukluğundan beri kedileri seven Alaa daha önce Halep'teymiş ve "Halep'in kedici adamı" ya da kısaca "Halep kedicisi" olarak tanınmış. Enkazlardan 170 hayvan kurtarmış ve hepsini de imkanları ölçüsünde beslemiş.

Halep'te kaldığı ev bombardımanda isabet alınca çok sayıda kedisi ölmüş. Halep'teki hayvanlarından 22 tanesini İdlib'e götürmüştü.

Alaa İdlib'de bulunduğu göre buradaki cihatçı örgütlerden birisine yakınlığı var demektir.

Halep'te bir de "kedi evi" varmış. Kedilerin barınıp beslendikleri bir yer... Adı da Ernesto. İtalya'dan kediler için gelen ve bombardımanda hayatını kaybeden arkadaşının adı.

Yaklaşık 400.000 kişinin öldüğü Suriye'deki iç savaşta paranız varsa karaborsada her şeyi bulabiliyorsunuz. Alaa parayı nereden buluyor dersiniz, değişik ülkelere hayvanseverler para gönderiyorlar.

"Bütün arkadaşlarım Suriye'den başka ülkelere gitti, kedileri de bana kaldı" diyor.

"Bu savaşın en büyük kaybedenleri çocuklar ve hayvanlardır" da onun başka bir sözü...

Cihatçı örgütlere yakın birisinin böyle bir uğraşısı olabileceğini kesinlikle düşünemezdim.